

ŠOLSKE ISKRICE

Dragi učenci, spoštovani starši in cenjeni učitelji!

Pred vami je nova, praznično obarvana izdaja Šolskih iskric, v kateri smo zbrali utrinke prvih štirih mesecev letošnjega šolskega leta.

Od septembrskih začetkov, jesenskega ustvarjanja in številnih šolskih dogodkov pa vse do decembrskega pričakovanja vsaka stran skriva delček naše šole, naše skupnosti in naših trenutkov.

V Iskricah boste našli ustvarjalnost, uspehe, zabavne zgodbe, razmišljanja in utrinke, ki so jih soustvarili naši učenci in učitelji. Hvala vsem, ki ste prispevali svoje ideje, zapise, ilustracije in energijo, ki je to izdajo napolnila s toplino. Naj vas branje popelje skozi najlepše trenutke zadnjih mesecev, naj prebudi nasmeh, spodbudi ustvarjalnost ter vas poveže z dogajanjem, ki so ga oblikovale mlade roke in radovedni pogledi.

*Želimo vam prijetno branje
in iskričev zaključek leta!*

RAVNATELJICA OŠ J. HUDALESA JUROVSKI DOL

Dragi bralec Šolskih iskric.

Pred tabo je nova številka našega šolskega glasila, v katerem se zrcali ustvarjalnost, živahnost, radovednost in energija, ki jo vsakodnevno prinašajo v šolske prostore naši učenci. Njihovi literarni, likovni in drugi izdelki so plod truda, domišljije in vztrajnosti – in prav vsaka zgodba, misel ali črta na papirju nosi delček njihovega notranjega sveta.

Letos bomo ponovno priča bogati paleti zanimivosti, šolskih utrinkov, intervjujev, razmišljanj in ustvarjalnih projektov, ki kažejo, kako živahno je utripanje naše šole. Veseli nas, da lahko s tem glasilo postane prostor, kjer se srečajo različni talenti in besede naših učencev ter se plete skupnost, ki raste in se uči skupaj.

Iskrena hvala vsem učiteljem in mentorjem, ki s potrpežljivostjo usmerjajo, spodbujajo in navdihujejo naše ustvarjalce. Velika zahvala pa gre tudi našim donatorjem in podpornikom. S svojim donatorskim prispevkom omogočate, da glasilo zaživi v takšni obliki, kot si ga naši učenci zaslužijo.

Naj vas branje Šolskih iskric razveseli, navdihne in morda tudi malo preseneti. Naj v vas prižge iskro vedoželjnosti, ponosa in povezanosti z našo šolo.

Želim vam prijetno branje, predvsem pa veliko iskrivih trenutkov v letu, ki prihaja.

Srečno.

Vesna Breznik, ravnateljica

Učenci pod drobnogledom -

Kaj si mislijo, kaj si želijo in kaj jih vedno nasmeji.

ČE BI JAZ VODIL(A) ŠOLO, KAJ BI SPREMENIL(A)?

tekmovanje v video igrah,
daljše odmore,
odmore zunaj na svežem zraku,
več časa za malico in kosilo,
nič domačih nalog,
več prostega časa
in nekateri bi poskrbeli tudi za več pravičnosti med
učitelji.

BREZ ČESA SI UČENCI NE PREDSTAVLJAJO ŠOLE?

Niti ne telefon, ne računalnik in ne sok iz avtomata.

Najpogostejši odgovori so bili:

brez prijateljev,
brez sosolč in sosolcev,
brez učiteljev,
brez smeha.

In točno to je tisto, kar dela našo šolo - šolo.

NA JEDILNIKU IMAMO MARSIKAJ, A PO
GLASOVANJU UČENCEV IZSTOPAJO TRI
ZVEZDE:

1. čufte,
2. carski praženec,
3. kompot.

UČNE FINTE NAŠIH UČENCEV

Tukaj so njihovi najboljši triki:
podčrtaj pomembno snov,
preberi večkrat, ne samo enkrat,
ne uči se zadnji dan,
poslušaj pri pouku - res pomaga!
Najhni koraki, veliki učni uspehi.

Kako praznujejo december po svetu

Švedska – praznik svete Lucije

13. decembra se na Švedskem začne praznično obdobje s “praznikom luči”. Deklice oblečejo bele obleke, nosijo sveče in pojejo pesmi – simbol svetlobe v temnih zimskih dneh.

Mehika – posadas

V Mehiki se devet dni pred božičem začnejo “posadas”, velike ulične povorke z glasbo, piñatami in druženjem. Otroci najraje pričakujejo trenutek, ko lahko razbijejo pisano piñato in zgrabijo sladkarije!

Nemčija – božični sejmi

V skoraj vsakem mestu zadiši po medenjaki, vročem kakavu in praženih mandljih. Božični sejmi so tam pravi mali praznični svetovi.

Japonska – prazniki malo drugače

Na Japonskem božič ni verski praznik, je pa družinski. Okrasijo mesta, izmenjajo majhna darila in pečejo posebne “božične jagodne tortice”.

Kenija – skupno praznovanje

Prazniki so tam čas za skupnost. Ljudje se zberejo, pojejo, plešejo in pripravijo veliko praznično kosilo za vso družino in sosede.

Vsaka država praznuje na svoj način – skupno pa je vsem to, da si ljudje želijo toplote, povezanosti in lepih trenutkov z osebami, ki so jim blizu.

Ni nujno družina — lahko prijatelji, sosedi, učitelji, kdorkoli, ki oblikuje njihov “krog ljudi”.

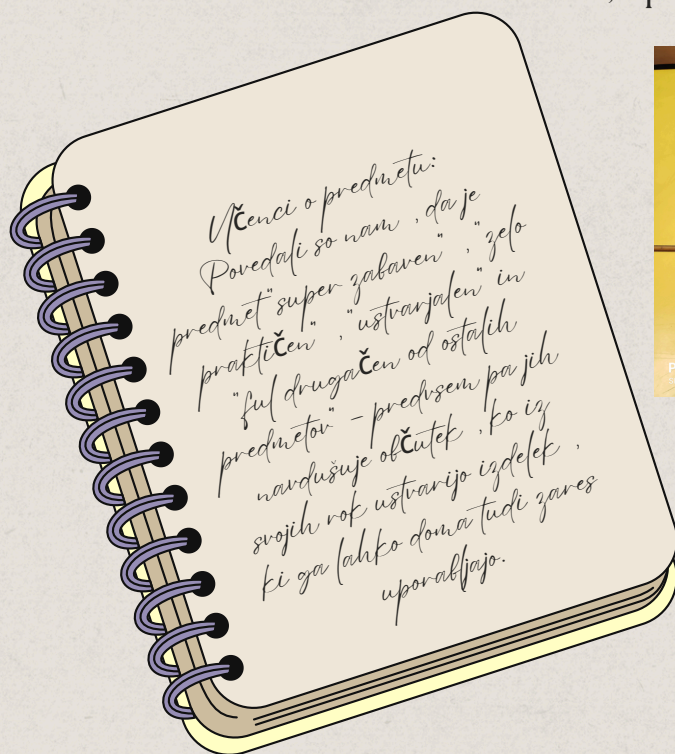
Praznični december ni povsod enak! Po svetu ga ljudje praznujejo na najrazličnejše in zelo zanimive načine.

Predstavitev predmeta: Obdelava gradiv – lesa & kovine

V letošnjem šolskem letu so učenci pri izbirnih predmetih Obdelava gradiv – les (OGL) in Obdelava gradiv – kovine (OGK) pokazali, kako lahko iz starih in odpadnih materialov nastanejo čisto novi, uporabni in izvirni izdelki.

S tem so učenci dokazali, da se z malo domišljije, spretnosti in tehničnega znanja lahko tudi iz "odpadkov" ustvari nekaj kakovostnega, lepega in uporabnega. Hkrati pa so prispevali k odgovornemu odnosu do okolja, kar je danes še posebej pomembno.

Horoskop za učence

Naj te zvezde popeljejo v praznično veselje.

ovenc (21. 3. - 19. 4.)

Novo leto ti bo prinesel energijo kot vročo čokolado!

Zažigal/a boš v skupinskem delu in prijatelje spravljal/a v dobro voljo. Ne pozabi pa si vzeti časa tudi za počitek.

lik (20. 4. - 20. 5.)

Toplina doma ti bo še posebej prijala. S sošolci boš našel/la skupni jezik, če jih boš presenetil/a s svojo potrpežljivostjo. In da – dobro ti bo šlo tudi pri učenju!

dvojčka (21. 5. - 20. 6.)

Tvoja domišljija bo decembra in v novem letu pokala kot okrasne lučke!

Zapisuj ideje – morda nastane nova pesem, ilustracija ali vic za Šolske iskrice.

rak (21. 6. - 22. 7.)

Čas je za druženje! V razredu boš tisti, ki povezuje in pomaga. Vzemi si dan zase, ko ga potrebuješ – tudi zvezde imajo včasih oblačke.

lev (23. 7. - 22. 8.)

Pripravljen/a za žaromet? Nekdo bo opazil tvoje talente – naj gre za petje, risanje ali šport. Ne pozabi pa: tudi mali uspehi štejejo.

devica (23. 8. - 22. 9.)

Januar bo tvoj mesec za organizacijo. Učbeniki, urniki in zvezki – vse boš imel/a pod nadzorom. Nagrada? Veliko zadovoljstva!

tehtnica (23. 9. - 22. 10.)

Prijatelji bodo tvoje največje veselje. Pomagal/a boš reševati mini nesporazume in širiti dobro energijo.

škorpijon (23. 10. - 21. 11.)

Zabavne skrivnosti in drobna presenečenja – to bo tvoje leto! Čuvaj jih nežno in deli le tiste, ki bodo komu polepšale dan.

strelce (22. 11. - 21. 12.)

Tvoja radovednost bo v polnem zagonu! Nova znanja ti bodo šla odlično od rok.

Mogoče celo odkriješ nov hobi?

kozorog (22. 12. - 19. 1.)

Vztrajnost se ti bo obrestovala. Kar si si zastavil/a, boš tudi dosegel/a. Ne pozabi si privoščiti trenutka za praznične piškote – zasluženi so!

vodnar (20. 1. - 18. 2.)

Ideje, ideje in še več idej! Razred bo navdušen nad tvojimi predlogi. Pazi le, da ne pozabiš, kje si pustil/a zvezke.

ribi (19. 2. - 20. 3.)

Čustva bodo mehka kot snežinke. Čas bo idealen za ustvarjanje, risanje in pisanje.

Drobnogled od septembra do decembra

SEPTEMBER – Spet skupaj!

Po dolgih počitnicah smo se vrnili v šolske klopi, polni novih pričakovanj in šolskih ciljev. Hodniki so znova oživel, učenci pa so s svežo energijo zakorakali v novo šolsko leto.

OKTOBER – Mesec gibanja, ustvarjalnosti in prvih počitnic

Oktober je bil pri nas zares pester!

Športni dan – pohod in akcija Peš v šolo, kjer smo skupaj dokazali, da je gibanje najboljši začetek dneva.

Športni dan – ples, ki ga je popestrila plesna šola Sebastian. Učenci so pokazali svoje plesne korake in ogromno dobre volje.

Kulturni dan s kamišibajem in obiskom gospe Jelene Sitar, ki nas je popeljala v svet pripovedovanja in izdelovanja kamišibaja za nižjo stopnjo in za višjo stopnjo organiziran kulturni dan z naslovom, Kulturni utrip Maribora.

Tehniški dan, Če te v duši žuli, kjer so učenci raziskovali ustvarjalne rešitve, delali, izdelovali in se učili, ter si ogledali predstavo Mali princ.

Mesec pa smo zaključili z zasluženimi jesenskimi počitnicami.

NOVEMBER – Prve lučke in ustvarjalni utrip

V novembru smo se s tehničkim dnem že začeli pripravljati na praznični čas.

Tehniški dan – okraševanje šole, kjer so učenci s svojimi idejami poskrbeli, da so naši prostori zasijali v topli predpraznični podobi.

Seveda, pa nismo pozabili na tradicionalni Slovenski zajtrk.

DECEMBER – Čarobnost, toplina in dobrotelost
Najbolj prazničen mesec leta je k nam prinesel dva največja dogodka:

Dobrotelni koncert, kjer smo dokazali, da glasba in srčnost vedno hodita z roko v roki.

Božični bazar, poln čudovitih izdelkov, toplih nasmehov in druženja, ki povezuje našo šolo in kraj.

ZIMSKO ZDRAVJE – KAKO POSKRBE TI ZASE V HLADNIH MESECIH

Zima je čudovita, a prinese tudi mraz, prehlade in utrujenost. Zato je super, da vemo nekaj preprostih zimskih trikov za dobro počutje.

Topla oblačila -

Kapa, šal in tople nogavice niso samo za okras!
Zadržijo toploto in ščitijo pred prehladom.

Sadje in vitamini -

Pomaranče, klementine, jabolka in kivi
so pravi mali borci proti bacilom.
Zimski superjunaki vitamina C!

Veliko pitja -

Pozimi smo pogosto žejni, a tega ne opazimo.
Topel čaj ali voda pomagata,
da ostanemo hidrirani in bolj zbrani.

Čas za sprostitev -

Risanje, branje, poslušanje glasbe
ali družabne igre
pomagajo dvigniti razpoloženje
v turobnih dneh.

Gibanje na svežem zraku -

Kratek sprehod, sankanje ali igra na svežem zraku
izboljšajo imunski sistem in razpoloženje.

Dovolj spanja -

Dnevi so kratki, super priložnost za več spanja!
Telo in možgani se tako hitreje regenerirajo.

KAJ POČETI MED PRIHAJAJOČIMI POČITNICAMI

Ponujamo vam nekaj predlogov za popestritev počitniških dni.

Filmski večer

Zimski večeri so kot nalašč za filmski večer. Povabi družino ali prijatelje, pripravi kokice, se zavij v odejo in izberi dober film.

Predlog filma: Deček z imenom Božič – pravljica pustolovščina o dečku, ki se odpravi iskat upanje. Film temelji na znani mladinski knjigi in je primeren tudi za mlajše gledalce.

Če imaš raje risanke, so odlična izbira tudi Ledeno kraljestvo, Kako izuriti svojega zmaja ali Paddington. Filmski večer je popoln način za sprostitev po aktivnem dnevu.

Pobeg v domišljijski svet knjig

Počitnice so idealen čas za branje – brez šolskih obveznosti in hitenja. Knjiga te lahko popelje v čisto drug svet, poln pustolovščin, čarovnije ali skrivnosti.

Naša bralna predloga:

Duh Babujan in prijatelji Sebastijana Pregla za mlajše bralce, za starejše osnovnošlce pa predlagamo zbirko

Ognjeno pleme pisatelja Igorja Karlovška.

Zimski sprehod – tudi brez snega

Ceprav zunaj morda ni snega, je gibanje na svežem zraku zelo pomembno. Obleci se toplo in se odpravi na sprehod po gozdu, parku ali okoli doma.

Med hojo lahko opazuješ naravo, poiščeš živalske sledi ali nabereš zanimive kamne in storže.

Sprehodi so odlični za sprostitev, hkrati pa poskrbijo, da ostanemo aktivni tudi pozimi.

Ceprav zunaj morda ni snega, je gibanje na svežem zraku zelo pomembno. Obleci se toplo in se odpravi na sprehod po gozdu, parku ali okoli doma.

Med hojo lahko opazuješ naravo, poiščeš živalske sledi ali nabereš zanimive kamne in storže.

Sprehodi so odlični za sprostitev, hkrati pa poskrbijo, da ostanemo aktivni tudi pozimi.

The meme we all know and love

6/7 is an internet meme. It came out in 2025. The meme popped out during a basketball game. When his team scored, a kid yelled: "Ey yoo 6/7", when the camera was filming him. It quickly became a popular meme even though it doesn't mean anything. 6/7 went viral overnight. The 6/7 kid, whose name is Mason, quickly became famous, but fame doesn't always come with positive sides only. Although he did get famous, he also quickly started to get bullied. On an interview he said that he liked the fame at first, but that he hates it now. He added that the fame and constant bullying is just too much for him. He tries to stay as hidden as possible since but also wants to be famous. He very quickly got a massive amount of followers on Tiktok, Instagram and Youtube.

Other people also made several songs and posts about him. Most of the people like the meme, some hate it and the ones who hate it the most are the teachers as they experience it the most. There are several videos online in which the teacher, while giving homework, said the numbers 6/7 and the whole class would start laughing and yelling. Some studies show that half of the kids in small and big highschools are brainrotten and use similar memes, such as skibidi toilet and others.

A lot of people wonder why this even became popular. It's not even very interesting but people still enjoy it. We aren't sure why, but it has been one of the longest internet meme ever.

The 6/7 meme is popular in several countries. Even people over 40 are starting to use it!

67

This meme is definitely one of the craziest.

By Nik Šipet

Dragi dnevnik,

danes se mi je zgodilo nekaj tako čudnega in lepega, da tega nikoli ne bom pozabila. Sicer pa pojdemo k zgodbi.

Danes zjutraj me je mačeha zbudila bolj zgodaj kot navadno in to je res zgodaj! A mi po nekem čudežu ni treba govoriti, ko si že mislim, da se je mačeha poboljšala me zelo zgodaj spodi spat v korito, ... prehitro sem se veselila.

Dolgo jočem in stočem, ko zaslišim našega petelina prepevati medtem ko jaz ležim v koritu.

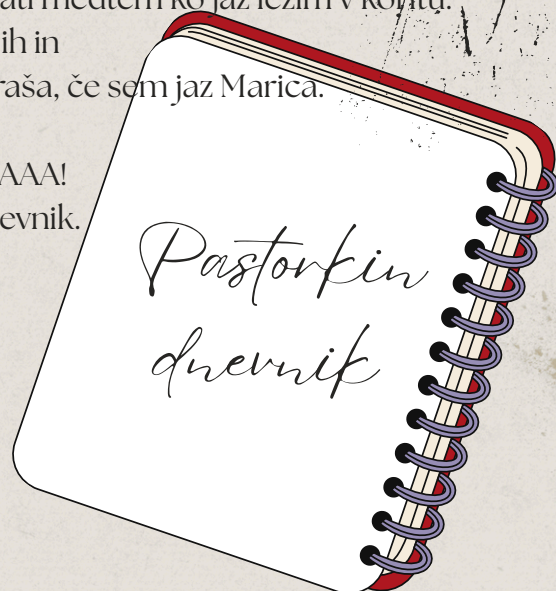
Nato pa kar na lepem do mene stopi lep, mlad in po oblačilih in spremstvu sodeč bogat gospod, vljudo me pozdravi in vpraša, če sem jaz Marica.

Odgovorim mu, da sem,

on pa me vpraša a bi bila njegova žena in skoraj zapijem, JAAAA!

Odvede me v njegovo hišo in zdaj sem tu in pišem v moj dnevnik.

Gloria Jaglec Hrvatina, 5. R

Življenje nekoč

Predavnimi časi so ljudje živeli bolj revno kot danes. V hišah ni bilo vode in elektrike. Veliko dela so opravili s pomočjo konj. Pasli so krave in obdelovali polja. Hrano so imeli le tisto, kar so pridelali doma na kmetiji.

Ljudje so se vozili z vozovi, ki so jih vleкли konji, ali pa s kolesi. Žito so želi s koso, kar je bilo zelo naporno delo. Niso imeli veliko oblačil in čevljev. Oblačila in čevlje je nosilo več članov družine.

Perilo so prali na roke, brez pralnih strojev. Tudi trgovin ni bilo veliko, zato so morali večino stvari narediti sami. Življenje je bilo težko, a ljudje so si med seboj pomagali.

Taj Kosar, 3. R

IDEJE ZA BOŽIČNE OKRASKE

Posušeni citrusi

Koraki:

Limone ali pomaranče narežite na tanke rezine.
Rezine posušite v pečici pri nizki temperaturi približno 3 ure oz. dokler
niso povsem suhe.
Ko so popolnoma suhe, naredite luknjo in skozi njo napeljite vrstico.

Ročno izdelane zvezde iz volne

Koraki:

Iz kartona izrežite zvezdo, ki bo služila
kot osnova.
Volno ovijte okoli kartonske osnove dokler
popolnoma ne prekrijete zvezde.
Končni obrobi dodajte kapljico lepila, da
volna ostane na mestu.
Počakajte, da se lepilo posuši nato zvezdo
obesite.

Kokosovi poljubčki brez peke

Sestavine (za približno 25–30 poljubčkov)

250 g mešanice za kokosove piškote / kokosove moke

40 ml kokosovega masla (ali navadnega masla, stopljenega)

100 ml sladke smetane

~50 g črne čokolade za poliv (neobvezno)

Postopek

V posodi zmešajte kokosovo mešanico, stopljeno maslo in sladko smetano, da dobite enotno maso. Če je premehka, lahko dodate malo kokosove moke, da se zmes zgosti.

Ko je zmes pripravljena, oblikujte iz nje majhne kroglice (piškote) — lahko so enakomerni ali malo "neravni" ("poljubčki").

Poljubčke dajte vsaj za 30 minut v hladilnik ali v zamrzovalnik, da se strdijo in poživijo.

Če želite — stopite čokolado (npr. nad soparo) in polovico vsakega poljubčka pomakajte vanjo.

Poljubčke nato znova položite na papir za peko in pustite, da se čokolada strdi.

Hranite jih lahko v hladilniku — za malico ali praznično sladkanje.

Zakaj so ti piškoti super za šolanje
Ni potrebno peke — primerni tudi za
mlajše.

Hitro jih naredite, lahko sodelujete v
paru ali skupini.

Dobri so kot domača malica ali darilo
prijateljem.

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

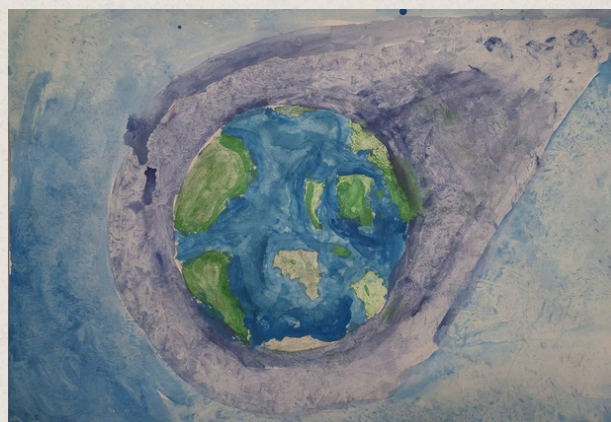
Tine Gafunič, 7. R

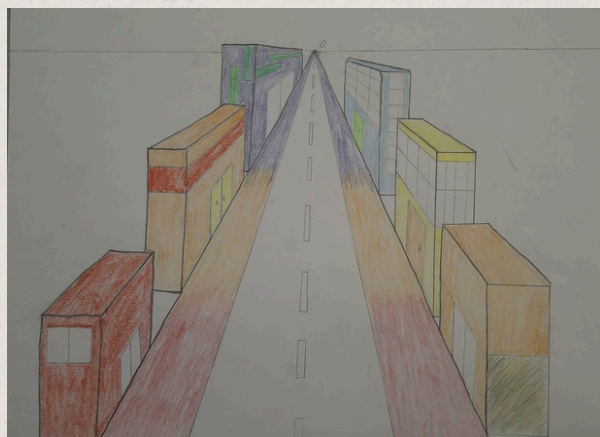
Larisa Kotnik, 9. R

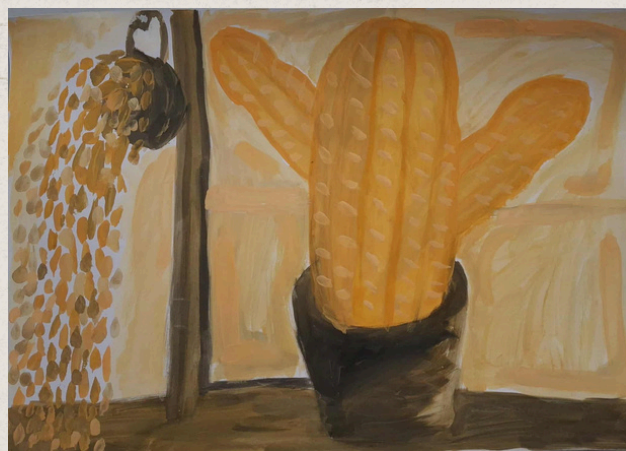
Julija Bedič, 8. R

Teo Peklar, 4. A

Maja Kosnik, 9. R

Tineja Kos, 7. R

Pisateljski kotiček učencev

Takšni smo mi – 5. B!

Mi smo 5. B razred!

Imamo se fino,

Četudi norimo.

Radi se igramo

in malo klepetamo.

Vsak dan v šolo hitimo

in se skupaj učimo.

Dobra ali slaba ocena,
za nas je fina ta abeceda.

Učiteljica Barbara nazaj se je vrnila
in z delom nas je zaposlila.

Najja in 5. B

»Ko učenci rečejo, da je šola stara...
...ampak ne mislijo TAAAAKO stara!«

Vic meseca

Janezku v šoli pade na tla radirka v
obliki pujska.

Učiteljica pristopi in ga vpraša:

»Janezek, kako bi mi dal ime na
spomeniku?«

Janezek pa hitro pobere radirko in
reče:

»Pujsek, tukaj si!«

(In pobere radirko).

Meni naše šole

Včasih je v Jurovskem Dolu tako
zabavno, da se kar samo ponudi ideja:
zakaj pa ne bi naredili nekaj memov o
naši šoli?

Tako je nastala prav posebna rubrika,
kjer smo zbrali najbolj smešne,
domiselne in »jurassic« šolske trenutke.

Ko prideš v Jurovski Dol in se vprašaš...

»A sem jaz prišel v šolo ali v Jurassic
Park?«

Šššš... samo ne zbudi dinosavra!

Dobrodošli v Jurassic Dol – kjer so učenci
hitrejši od velociraptorjev, učitelji pa močnejši
od T-Rexa.

V ISKANJU UPANJA ZA UKRADENI BOŽIČ

Bil je običajen decembrski dan, ustvarjen za vik in krik in katastrofe po velikih nakupovalnih centrih, pa tudi po malih trgovinicah in butikih. Ljudje so hiteli nakupovat to in ono, pomerjali različne kose oblačil, zavijali so darila za svoje najdražje, odpirali adventne koledarje in prižigali advente venčke. K vsemu temu prištejmo še obiskovanje prazničnih sejmov, bazarjev, mest, odetih v objem milijon prazničnih lučk, veselje in smeh ob do roba napolnjenih mizah, lesketanje božičnih jelk, prepevanje in poplesavanje ob najlepših božičnih pesmih in praznične okrasitve domovanj. Na prvi pogled običajen dan v decembru, ki je vsako leto privabil več nejevoljnih ljudi, ki so se naveličali vsakoletnega ponavljanja poteka decembrskih dogodkov. Nič čudnega, da se je to lahko zgodilo, ko pa je vsakoletni božič skoraj identičen prejšnjemu. Morda bi bilo boljše, da bi božič zares obeleževali vsako drugo leto. Tako bi ga bolj cenili in dojeli bistvo tega praznika. Letos se je božiča naveličala še ena oseba - so to starši otrok? So to naivne in tečne sosedse? Je to sosedov kuža, ki kar naprej brklja po vrtu in uničuje izdelke? Ne. Sama se sprašujem, kako se lahko kaj takšnega sploh zgodi. Očitno se že lahko.

Medtem, ko so se nič hudega sluteči vaščani pripravljali na praznik brez dojetega bistva, je bradati mož, oblečen v rdeče - Božiček koval najbolj zloben načrt tega stoletja, če ne tisočletja! Da, tudi Božiček lahko skuha kaj slabega. Kje piše, da bi se moral vedno vesti primerno in ustrežljivo otrokom širom sveta? Kje piše, da bi moral vsako leto nekaj dni posvetiti malim, nadležnim mulcem, ki si verjetno vseh teh daril niti zaslužili niso? Do zdaj še niso izdali takšnega zakonika, v katerem bi Božičku preperečili svobodo do malenkost bolj zlobnih dni in dejanj. Letos Božiček ne bo več govoril: „Ho, ho, ho!“ To se bo spremenilo v: „Ha, ha, ha!“

Po eni strani je tako obnašanje pravilno in upoštevano kot kazen za tiste, ki se niso držali svetih pravil za doseg darila ob koncu leta, po drugi strani pa se Božiček še zavedal ni, kaj je povzročil številnim čakajočim malčkom in otrokom po celem svetu. Čas je za nekaj novega. Za novo preobrazbo, nove praznike in novo podobo Božička, podobo, ki mogoče ne bo razveselila vseh. Nikoli ne vemo, kaj skriva stari „dobri“ bradati mož. Letos se bodo morali vaščani vasice Vinjolaa pošteno zamisliti, priučiti novih načel božiča in pripraviti na nemilost doslej njihovega skoraj najboljšega prijatelja.

Tako so vstopili v praznični december. Čas, ko bi se morali še malo ustaviti in pogledati nazaj v preteklo leto. Čas, ko bi si morali ustvarjati prihodnost v prihajajočem letu. V njihovih mislih se niti približno niso pojavljale črne misli ali skrajno čudne, nepredstavljive misli. Niso vedeli, kaj vse jih bo še doletelo. Ljudje so se pripravljali na božič in se trudili, da bi zapolnili vsako minuto prostega časa z družino. Medtem pa se je na Laponskem dogajalo nekaj čisto drugega. Božiček je dobil strašno dobro ponudbo in ni se ji mogel upreti. Če se vrnemo nazaj na praznično vzdušje, prav nič drugače ni bilo v hiši, kjer sta stanovala Til in Liana.

Til in Liana sta živela v vasici Vinjolaa na skoraj skrajnem severu Norveške, tako, da Severni pol ni ležal daleč od njunega doma. Bila sta zelo pridna učenca, kljub temu, da za učenje doma včasih nista imela ravno najboljših pogojev, ker so se spopadali s finančno stisko in starša z brezposelnostjo. Mama jima je vedno govorila: „Le učita se, da ne bosta pristala na takšnem mestu, kot midva z očetom - v finančni stiski in brez službe. Lahko bosta prišla do izobrazbe in si ustvarjala boljše sobivanje z drugimi, pa še občudovali vaju bodo in imeli lep odnos do vaju.“ S to mislijo jo je zalivala kot rožo, Til in Liana pa sta te misli sprejemala zelo hitro in zelo odraslo. Bila sta zelo radovedna in zvedava. Til je imel deset, Liana pa devet let. Trudila sta se, da sta čim več prostega časa preživela skupaj, saj sta bila nerazdružljiva. Tudi tega ju je priučila njuna mama. V najhujših situacijah sta si drug drugemu pomagala. Veliko časa sta preživela skupaj. Navadila sta se svoje nepriljubljenosti v šoli, kjer nista imela veliko prijateljev, zato sta imela le oporo drug drugega kot brat in sestra.

Bilo je nekaj dni pred božičem. Medtem, ko so se otroci igrali, kepali, lovili na snegu v bližini vaškega trga v vasi Vinjolaa, je bil Božiček zatopljen v svoje misli. Imel je polne roke dela. Na Severnem polu, kjer je živel, je iz njegove delavnice kar pihalo, tako so škrtatje in Božiček delali in pripravljali darila za nešteto otrok. Iz puhalnika pisem je priletavalo na tisoče in tisoče pisem, ki jih je bilo treba pregledati in razmisliti, ali je želja tega otroka izvedljiva. Nato jo je bilo treba izdelati. Tovarna Božička je imela več dvoran - eno za sprejemanje želja, eno za razvrščanje na tiste malo bolj navadne in tiste, ki so bile bolj drugačne od drugih, nato je bila tu še ena dvorana, namenjena izdelovanju teh daril, in še ena, v kateri so pošiljke razvrščali za tiste najbolj nujne in tiste, ki so lahko še počakale. Božiček je namreč najprej obdaril otroke, ki so živeli zelo daleč stran od njegove delavnice. Darila so nalagali na voz s vprego štiriindvajsetih jelenov. Vsak prostor, namenjen ustvarjanju, je krasilo nešteto barvnih pentljic, okroglih okraskov, sladkih paličic, jelenov, drevesc, Hrestačev, škrtov, Božičkov, daril... Dvorane so se razprostirale na veliki površini. Počez so bile položene dolge mize, bogato obložene z raznimi pripomočki, orodji, materiali, ... Na sredini dvorane se je bohotala sveže izravana jelka, okrašena z lastnoročno izdelanimi okraski škrtov in škrtinjav.

Božiček je delo le nadzoroval, kar pomeni, da je od časa do časa prišel pogledat, kako jim gre in je imel od vseh še najlažjo nalogo. Ko je takole opazoval vse to, si ni mogel kaj, da si ne bi mislil: „Ho, ho, ho! Sem pa lahko res ponosen, da soustvarjam dobra dejanja v takšni ekipi! S takimi ljudmi lahko dosežem marsikaj!“ Zleknil se je na naslonjač v bližini velikanske jelke in srkal zadnji požirek božičnega kakava. Ni se mogel upreti njegovemu okusu! Bil je tako slasten, da je pil prehitro in se umazal po bradi, ki bi jo bilo treba razčesati. V svojem srcu je čutil pripadnost do tega dela, ki ga upravlja. V tistem hipu pa se mu je približala ena od njegovih najljubših škrtinjav in mu predala skrivnostno sporočilo, napisano na čudno zviti papir. „Kaj želiš?“ jo je vprašal. „Prinesla sem vam sporočilo, mar ne vidite?“ se je zgrozila škrtinjava Metka. „Očala sem očitno nekam založila. Šele zdaj sem zagledal vaš list v rokah,“ se je opravičeval Božiček. Listek si je približal očem in s težavo prebral: „Pozdravljen, Božiček! Sva škrtata Oli in Mili in ti bi rada naredila uslugo. Ker veva, da je vsako leto za božič v tebi prisoten kaos, ti bi rada pomagala, da ne bi bilo tako. Želiva, da narediš sebi zelo neznačilno dejanje - da ukradeš božič. Veva, sliši se grozno, ampak,

ali te ne mami bolj kot pusto zavijanje daril in odnašanje teh malih stvari po domovih po celotni Zemlji vonj po vsotah denarja in novih saneh? Verjameva, da se boš zelo težko odločil, a vedi, lahko ti pretijo hude posledice, če tega ne storiš. Dava ti čas- štiriindvajset ur za razmislek. Bo to dovolj? Premisli, izbira je tvoja, svetujeva pa ti, da ravnaš pametno, ker te bo v nasprotnem primeru to stalo kar nekaj! Lep pozdrav v praznično deželo Laponsko, Oli in Mili."

„Vidim, da ne znata ravno lepo pisati, možno pa je tudi, da sta vse to nakracala zelo na hitro, ker se jima je že mudilo k drugim podlim poslom," je ugotovil Božiček. „Raje razmislite, kako se boste odločili!" mu je svetovala Metka. „Nič se ne bom odločil, mar ne vidiš, da sta totalna bebca! Samo zmedla bi me rada in spravila z jasno začrtane poti, saj nisem od njiju pričakoval nič več! Teh štiriindvajset ur ne bom razmišljal o odločitvi, marveč, kako se jima bom maščeval in vrnil milo za drago!" se je razburjal dobri mož. „Na vašem mestu bi ravnala drugače," je pihnila Metka. „Naj kar imata svoje veselje! Jaz bom še naprej izpolnjeval svoje poslanstvo, in pri tem me ne more nihče več ustaviti! Jima bom že dal! No, sem mislil, da bom lahko danes še kaj naredil, pa sta mi ti dvi pijavki popili vso energijo, ki sem jo še premogel!" je bil obupan. Metka je vzdihnila in odšla nazaj na delo, v upanju poteka lepših dogodkov. Božiček si niti zamisliti ni mogel, kaj vse ga še čaka! Saj ubogi revež nobenemu ni storil nič žalega, le upal je, da bo to še en „navaden" božič, kot vsi doslej.

Med vsem tem dogajanjem so se otroci brezskrbno spuščali po najvišjem hribu v vasi Vinjolaa. Med njimi so bili tudi Til, Liana, Adelina in Timon. Uživali so v zimskih radostih. Najprej so se kepali, nato pa se odpravili še sankat. Pri tem so veselo vzklikali: „Sneži! Juhu! Ne tako hitro! Saj me boš še prevrgel! Ne tako močno! Ustavi se!" Na koncu dneva so naredili snežaka, ki je bil višji od njih. Nato so risali angelčke na tla in se metali v na novo posuto snežno odejo. Ko so bili že utrujeni od igre, sta se Adelina in Timon dogovorila, da bosta odšla na obisk k Tilu in Liani. Pospravili so sani, nato pa se odpravili domov.

Tam so lepili, ustvarjali božične voščilnice, pisali Božičku, se igrali praznične božične igre, pekli piškote, izvedli karaoke, plesali in peli ob najljubših božičnih pesmih, skratka vse, kar je značilno za otroke njihove starosti.

V nekem trenutku je Adelina zagledala božično kroglo, ki je bila zelo lepa. Vsi so uprli poglede vanjo. „Kaj si zagledala?" jo je vprašal Timon. „Poglejte v božično kroglo," je dahnila Adelina. Vsi naenkrat so zagledali Božička, kako je nesrečno stal na sredi svoje delavnice in bulil nekam v prazno. „Le kaj se mu je zgodilo?" je zanimalo Tila. „Ne vem, najboljšo bi bilo, če bi se kar odpravili pogledat!" je predlagala Liana. „A se hecaš? Na Severni pol naj gremo samo zaradi enega nesrečnega dneva Božička?" ji ni mogel verjeti Til. „Seveda! Le tako bomo lahko ugotovili, kaj se mu zares plete po glavi," je Liana branila Adelina. „In kje bi dobili vso potrebno opremo za odpravo?" je razmišljal Til. „Povprašajmo po starših in starih starših," je prišel na idejo Timon.

Tako je odločitev padla. V naslednjih dneh so se morali pripraviti na svojo odpravo. Čeprav vsi niso bili prepričani, da jim bo uspelo, je v njih tlela tista otroška iskrica upanja in sreče, da bi se to vseeno zgodilo. Adelina, Til, Timon in Liana so se intenzivno pripravljali na božično odpravo. Prosjačili so starše, hodili po trgovinah, prebirali potopise ostalih popotnikov, ki so se nekoč odpravili na Severni pol. Zbirali so zaloge hrane in pijače, niso pozabili niti na sladkarije. Adelina je bila zadolžena za opremo oziroma nujne pripomočke, zato je morala najti svetilke, spalne vreče, kombinezone za vse štiri, vrečke za hrano, gorilnik, naglavne svetilke, daljnogleda, sveče, šotore, kline, krplje, smučarska očala, smuči, vžigalnike, kompas, signalne piščalke, loke, puščice, zemljevide, svinčnike, knjige, nahrbtnike, čelade, prvo pomoč, vrvi, karabine, zlojlive žage, skodelice in še bi lahko naštevali. Skratka, priprave so tekle kot po maslu.

Božiček je imel ta čas vse druge težave, kot je bilo ukvarjanje z otroki. Večkrat se je poskušal dokopati do Olija in Milija, vendar mu vedno znova ni uspelo. Razbijal si je glavo z za njim nepomembnimi zadevami. V središče si je postavljaj škrate, ki sta mu pošteno zagodla. Kaj bo z njim, si je mislil. Gotovo ga otroci ne bodo več marali. Božič je čez nekaj dni, on pa ugotavlja, da ga je zob časa že pošteno načel. Pa saj je vendar že pred desetimi leti vedel, da je star in da ne bo zmogel več dolgo božične skrivnosti čuvati pri sebi. Po drugi strani pa se ne sme predati, ker sta mu zlobna škrate Oli in Mili že za petami! Ne bo obupal! Iskal bo načine, kako se jima bo izmuznil! Treba pa je priznati tudi to, da ga je počasi zajeten kupček papirja v mislih jemal za svojega. Kdo pa se ne bi predal sanjarjenju o novih saneh, ki so že tako leta in leta podvržena propadu in so nujna obnove? Moral bo še razmisliti, vendar ni več čisto prepričan v svoje prvo mišljenje.

Adelina je ta čas pripravljala še zadnji nahrbtnik za odpravo. Bil je dan pred odhodom in pošteno je že bila na trnih. „Hm, ali sem še kaj pozabila? Mislim, da ne," se je pogovarjala sama s seboj. „Nekaj pa si vendarle pozabila. Kako se bomo pretihotapili ven, iz te hiše?" se je pozanimal Til. „V mislih imam kratko poslovilno pismo, dolgo ravno toliko, da starša ne bo zaskrbelo. Kako ti je všeč ta ideja?" je vprašala brata. „Bi se lahko domislila česa boljšega?" ga je zanimalo. „Imaš ti še kakšno idejo?" „Lahko bi...lahko bi...Hm, pravzaprav res ni ne vem koliko možnosti za sporočilo, da odhajamo, vendar bom še malo razmislil o tem in ti jutri povem, prav?" „Dogovorjeno. Da ne boš zamujal na današnji zadnji sestanek pred odhodom!" mu je še zabičala. Nato sta se razšla.

Ob eni uri popoldne se je družina, skoraj pripravljena na novo dogodivščino, zbrala pod največjim zasneženim drevesom na vaškem trgu v Vinjolii. Prva je prispela Adelina, ki je bila najbolj vestna od vseh otrok. Šibila se je pod težo vseh štirih nahrbtnikov, ki jih je pripravila za svoje prijatelje. Nato sta do stare smreke pritekla Til in Timon in nazadnje še Liana. Pozdravili so se, nato pa planili k zadnjim posvetom za naslednji dan. S sestankom je začela Adelina: „Danes je še zadnji dan pred našim odhodom. Na tem mestu bi rada vprašala vse prisotne, ali imate pripravljeno vse, kar se je pripraviti dalo?" Družno so prikimali. „Predala vam bom nahrbtnike. Lepo prosim, da jih čuvate in ne izgubite ničesar, kar je v njih. Jutri ob šesti uri zjutraj se dobimo na istem mestu. Oblecite se toplo, za vse ostalo sem poskrbela jaz. Timon in

Liana, napišita kratko poslovilno pismo, v katerem staršem omenita, da nas za nekaj dni ne bo in da se bosta živa in zdrava vrnila. Je vsem vse jasno?" Še enkrat so prikimali, nato pa se razšli.

Božiček je že govoril škratoma, da se bo njunega predloga držal, saj potrebuje malo počitka. Škrata sta zadovoljno kimala. Obljubila sta mu, da mu bosta za božič podarila dogovorjeno. Božiček ni vedel, kaj dela, tega se ni niti zavedal, a če je samo pomislil, kakšne posledice bi lahko občutil v nasprotnem primeru, se je zdržnil. Saj bodo otroci zdržali eno leto brez daril? Tako ali tako jim bodo starši nakupili vse mogoče, potem sta tukaj še Miklavž in Dedek Mraz. To je več kot preveč daril in obdarovanj. Zadovoljno je kimal škratoma. V resnici ni vedel, da se mu ni dobro pisalo.

Adelina vso noč ni mogla zaspiti. Je postorila vse potrebno? Kaj vse se jim bo na poti pripetilo? Kaj bodo doživeli? Vedela je, da se jim obeta strašno dobra pustolovščina z mnogo izkušnjami in novega znanja. Upala je le, da se bo vrnila, in če se bo, da bo živa in zdrava. S temi mislimi je zaspala.

Naslednje jutro se je tiho zbudila in predramila še brata. Skupaj sta se uredila, naredila vse potrebno, objela starša v spanju in odšla na vaški trg. Tam sta ju že čakala Timon in Liana. Začeli so z odpravo. Na daleč se jih je videlo kot štiri drobne gomazeče se gosence. Napredovali so hitro in vse je šlo po načrtu. Niti enkrat se nihče ni pritoževal. Celó, ko so srečali medveda. Takrat so vsi obstali na mestu in se niti premaknili niso. Medved jih tako ni videl in je odšel naprej. Vedno bližje Severnemu polu so bili, bolj jih je zeblo. Podnevi so hodili, kolikor so le mogli, ponoči pa posedali ob kaminu in si peli pesmice. Čas je tako hitro minil, s tem pa so se zmanjševali tudi kilometri, ki so jih ločili od Severnega pola.

Nekega dne pa so zagledali smerokaz z napisom : „Severni pol- v tisti smeri.“ Razveselili so se, saj so uvideli, da so že blizu. Čez nekaj ur so prispeli na lokacijo. Niso mogli verjeti svojim očem. Njihov dober mož se je prerekal z enim od škratov in govoril zelo glasno. Škrat je zgledal zlobno in vse je kazalo na to, da ni Božičkov dobri pomočnik, da dela samo slabo. Vse to so ujeli s pomočjo daljnogledov. V daljavi so opazili lesketajoče sani in veliko denarja. To jih je spravljalo ob pamet. Ali je možno, da je to, kar mislijo, da je? Se je Božiček odpovedal božiču samo zaradi denarja in sani? Ne, to ne more biti res, ampak verjetno je. Sklenili so, da ga bodo zvezali, saj bodo le tako lahko dobili prave odgovore na vprašanja, ki se jim porajajo. Postavili so zasedo.

Na tri, štiri, zdaj so skočili iz nje in zvezali Božička. Nanj je skočila Adelina in ga kar tri minute zasliševala. „Kaj je z vami narobe? Kaj ste storili? Ali se tega sploh zavedate? Na tisoče otrok vas pričakuje, vi pa takole!“ Z vsakim vprašanjem je vrv bolj zategnila, da se je Božiček lahko še bolj zamislil. Nazadnje je priznal svojo krivdo in namene. Otroci so ga pripravili do tega, da obnovi tradicijo in spet obdari otroke. Škrat Oli se je lahko samo še smejal samemu sebi, ko pa je bil tako zelo neumen.

Tako je božič spet bil to, kar si ob tej besedi predstavljamo. Starši so junake sprejeli, malo v skrbah, malo pa v dobrem prepričanju, da so že zelo odgovorni in odrasli in skupaj so preživeli še en božič. Škrata sta sklenila, da si ne bosta nikoli več drznila narediti česa takšnega. Jokala sta se ob pogledu na nedotaknjene sani in velike vsote denarja. Dobri škrti in škratinje so dobro opravili svoje delo, saj so darilo dobili vsi otroci na Zemlji. Božiček jih je spet hvalil, obenem pa se spraševal, kako je bil sposoben pred nekaj dnevi sklepati kupčije z zlim. Vse to se je uspešno prelivalo v občutkih harmonije, sreče in topline, in to se ni nikoli več končalo.

KONEC

Alina Berič, 9.r

Uganke učence Ane Oder, 4.A

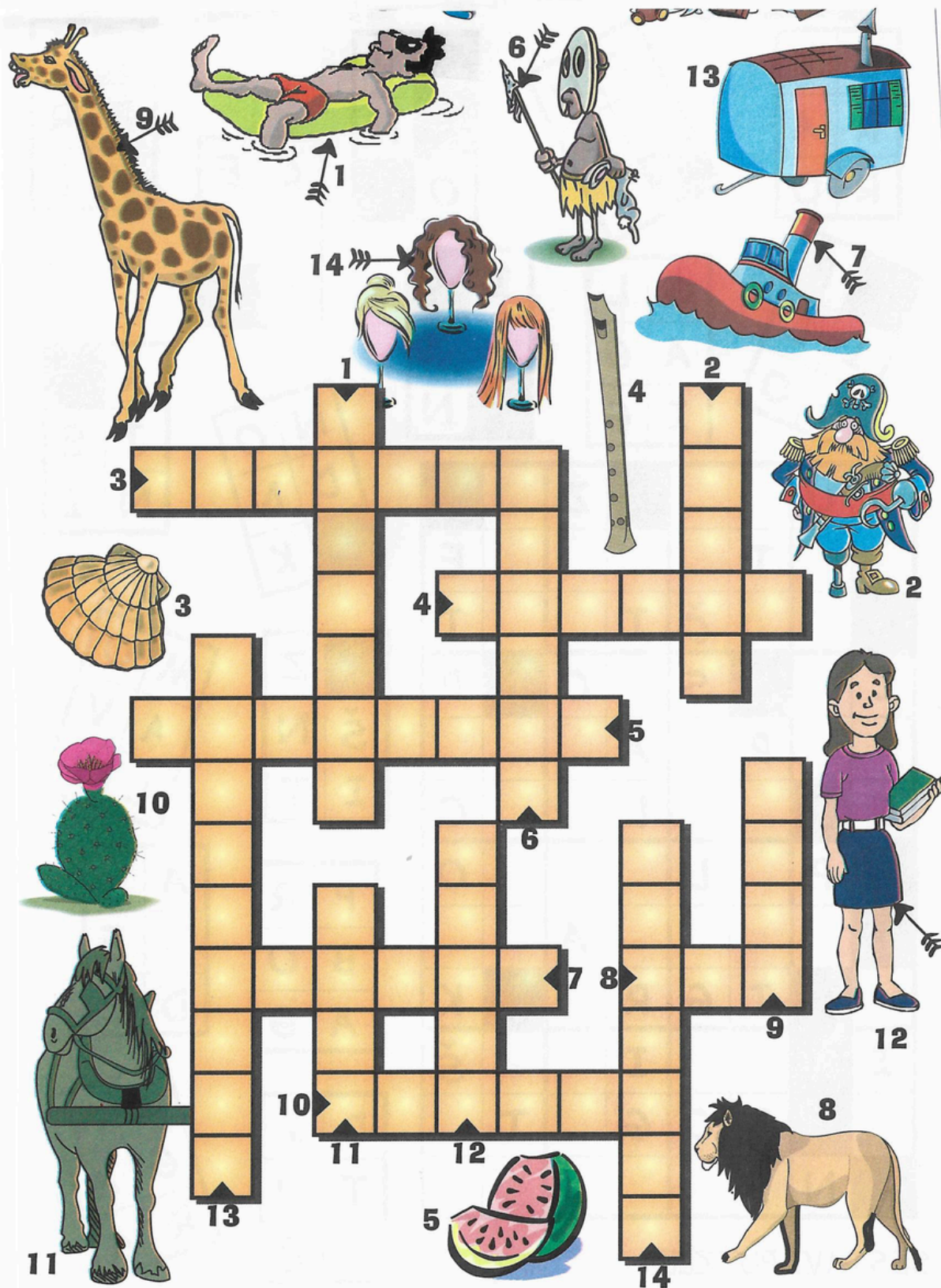

Kdo v nosek te špika, pa iglice nima, v ušesa te grize brez zob, ko je zima?
Čevlji ni, ne nogavica, nogo greje, kot pečica. To so?
Kdo nosi klobuk, a ga nikoli ne sname?
Štiri ušesa ima, trebuha dva. Kaj bi bilo to?

Majhen namig: (zarni), (topoc), (abog), (kinvalgyz)

Kratkočasnik

ŠOLSKE ISKRICE SO OMOGOČILI:

KNUPLEŽ gradnja stanovanjskih in nestanovanjskih stavb in ostale storitve d.o.o.

KNUPLEŽ d.o.o.

Zg. Velka 136a, 2213 Zg. Velka, tel.: 02/ 645 30 60, fax: 02/ 645 30 61, GSM: 041 637 775, 041 757 277
E-mail: srecko.knuplez@siol.net ID št. za DDV: SI24359564

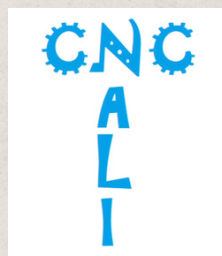
Ilaunigova ulica 5
2230 Lenart

info@makroteam.si
040 410 451

FRIZERSKI SALON "TANJA" TANJA LAVRENČIČ S.P.

DARIO JAZBEC HRVATIN S.P.

'AVTOPREVOZNIŠTVO VOJKO BREZNIK, S.P.

CNC OBDELAVA KOVIN
NALI, BRANKO SENEKOVIČ
S.P.

Hvala vam!

OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol

glasilo OŠ J. Hudalesa Jurovski Dol - Šolske iskrice

uredniški odbor: Eva Vivola in Tadeja Kunej

tisk: Birocenter, trgovina, Maksimiljan Potočnik s.p.

december 2025

šol. leto 2025/2026

št. 4, naklada 225 izvodov